

Spöskatten

Spökhistoria från Blekinge, Sverige.

Det var en gång en dräng som hade luskat reda på att det skulle ligga en skatt nergrävd inte långt från traktens kyrkogård, strängt bevakad av gästen efter den man som gömt skatten där. Drängen funderade ut en list för att lura gästen, och när han trodde att han visste hur han skulle göra begav han sig en mörk natt till skattgömmen. Med sig hade han lite småkvistar, grenar och en tolvskilling. Han lade myntet bland kvistarna och satte sig sedan att vänta. När gästen anlände en stund senare började drängen rota bland riset, och gästen frågade naturligtvis vad han gjorde.

”Jag letar efter pengar”, svarade drängen.

Han fann mycket riktigt tolvskillingen, och visade stolt upp den för gästen.

”Det var då både litet och skitet”, flinade denne. ”Kom med mig, så ska du få se hur en skatt ser ut!”

Gästen grävde fram sin skatt, och började sedan bada i den och leka med mynten.

Drängen var nöjd, för nu visste han ju var skatten fanns. Strax hade dock gästen lekt färdigt, och förklarade att det var dags att gå hem. Han tvingade med sig den förtvivlade drängen till kyrkogården och graven, medan denne skrek:

”Ja men, jag är ju inte dö!”

”Det gör ingenting”, vrålade gästen tillbaka. ”Jag ska nog sprätta upp en ny grav åt dig!”

Men just då gol en tupp, och därigenom bröts gästens makt. Gästen försvann ner i jorden, och drängen gick lättad och glad i hågen tillbaka och lade vantarna på pengarna.

